Dosarul nr. 3r-10/24
Instanţa de fond: Judecătoria Bălţi, sediul central,
Judecătorul Valeriu Pădurari

CURTEA DE APEL BĂLȚI

D E C I Z I E

15 aprilie 2024 mun. Bălţi

Colegiul civil şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Bălţi

în componenţă:
Preşedintele colegiului, judecătorul Adriana Garbuz
judecătorii Iulia Grosu
Andrian Ciobanu

examinând, fără citarea părţilor, recursul declarat de Igor Nistor, reprezentat de avocatul Dmitri Chistruga, împotriva încheierii Judecătoriei Bălţi, sediul central din 27 decembrie 2023 de respingere a cererii privind suspendarea executării deciziei de declanșare a procedurii de executare silită a obligației vamale nr.123 din 07.12.2022, emise de Biroul Vamal Nord, emisă în cauza civilă la acţiunea în contencios administrativ înaintată de Igor Nistor către Serviciul Vamal al RM, Biroul Vamal Nord privind anularea actului administrativ,

a constatat:

La 26 decembrie 2023, reclamantul Igor Nistor, reprezentat de avocatul Dmitri Chistruga, a înaintat în ordinea contenciosului administrativ o acțiune către Biroul Vamal Nord, Serviciul Vamal al RM prin care a solicitat:
- a repune și a considera ca depus în termenul de contestare cererea împotriva deciziei de regularizare nr. 123 din 07.12.2022, ca efect al devenirii irevocabilă la 03.11.2023 a deciziei Curții de Apel Bălți privind inadmisibilitatea acțiunii cu înlăturarea neajunsurilor stabilite în hotărîre și anume prin nerespectarea procedurii prealabile;
- suspendarea executării actului administrativ decizia de declanșare a procedurii de executare silită a obligației vamale nr.123 din 07.12.2022;
- a anula actele administrative individuale defavorabile decizia de regularizare nr. 326 din 26.10.2022 emisă de șeful Biroului Vamal Nord, cu privire la încasarea drepturilor de import, prin care organul vamal i-a calculat suma accizelor în mărime de 277 291,85 lei, a unei taxe de 75,94 lei în total suma de

278 118,97 lei, decizia nr. 123 din 07.12.2022 cu privire la declanşarea procedurii de executare silită a obligaţiei vamale a plătitorului vamal pentru mijlocul de transport cu n/î ***** şi decizia nr. 28/11-15892 din 24.11.2023 cu referire la cererea prealabilă emise de către Serviciul Vamal.
În motivarea cerinţei privind suspendarea executării actului administrativ defavorabil, reclamantul a indicat că prin actul administrativ, deciziei de declanşare a procedurii de executare silită a obligaţiei vamale nr.123 din 07.12.2022, reclamantului i-au fost lezate drepturile prevăzute de lege, ori prin actul respectiv a fost declanşată o procedură de executare silită prin încasarea mijloacelor băneşti în sumă de 281 708,94 lei, decizie cu care reclamantul nu este de acord.
Reieşind din prevederile art. 214 Cod administrativ, suspendarea reprezintă operaţia de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezintă o garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice, fie amînarea temporară a producerii de efecte juridice.
Susţine că pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea şi caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reţine că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanţa de judecată ţin de substanţa obiectului acţiunii. Instanţa urmează să dispună măsura provizorie, care menţine starea de fapt pe durata examinării cauzei în circumstanţe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.
La caz, consideră reclamantul că există dubii serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual contestat. Iar, în condiţia pagubei iminente este îndeplinită, potrivit dispoziţiei legale care o reglementează, în situaţia în care executarea actului administrativ ar produce un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat prin anularea actului.
Dispoziţiile legale incidente conferă un sens larg noţiunii de pagubă iminentă avîndu-se în vedere nu numai prejudiciul material viitor, dar şi urmărirea bunurilor prin aplicarea de interdicţii şi sechestrare, or în conţinutul deciziei a fost desemnată persoana responsabilă de întreprinderea măsurilor necesare de executare silită.
Anume această circumstanţă atestă că la caz, este întrunită cea dea doua condiţie stabilită de legiuitor pentru suspendarea executării actului administrativ contestat, şi anume existenţa pericolului iminent de producere a

unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.
Prin încheierea Judecătoriei Bălţi, sediul central din 27 decembrie 2023, s-a respins cererea înaintată de avocatul Chistruga Dmitri, în interesele reclamantului Nistor Igor, cu privire la suspendarea executării deciziei de declanşare a procedurii de executare silită a obligaţiei vamale nr.123 din 07.12.2022, emise de Biroul Vamal Nord, ca neîntemeiată.
La 16 ianuarie 2024, Igor Nistor, reprezentat de avocatul Dmitri Chistruga, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Bălţi, sediul central din 27 decembrie 2023, solicitând admiterea recursului şi anularea încheierii contestate, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă cererea privind suspendarea executării deciziei de declanşare a procedurii de executare silită a obligaţiei vamale nr.123 din 07.12.2022.
În motivarea recursului s-a invocat că, în interpretarea corectă a normei enunţate, recurentul Igor Nistor reţine că prin reglementările art. 214 din Codul administrativ, legislatorul a stabilit ca garanţie a asigurării legalităţii - suspendarea executării actului administrativ individual contestat.
Recurentul invocă că potrivit dispoziţiilor art. 214 din Codul administrativ, decelează temeiurile de admisibilitate a cererii de suspendare a executării actului administrativ individual, şi anume, prezenţa unui act administrativ individual defavorabil comunicat destinatarului, depunerea unei cereri de suspendare în forma, competenţa jurisdicţională materială şi teritorială a instanţei de judecată pentru examinarea şi soluţionarea acţiunii în contenciosul administrativ, iar în cazul contestării actului administrativ cu cererea prealabilă, autoritatea publică competentă cu soluţionarea acesteia să fi refuzat cererea de suspendare sau nu a soluţionat cererea de suspendare în termenul prevăzut de lege.
În privinţa cererii reclamantului Igor Nistor de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil contestat, se constată următoarele fapte pe care le va raporta la prevederile art. 172 alin. (2) din Codul administrativ.
Reieşind din prevederile art. 171 alin. (4) şi 172 alin. (2) Cod administrativ, raportate la motivele suspendării, recurentul atestă că la examinarea cererii privind suspendarea executării actului administrativ, instanţa de judecată urmează, în fiecare caz concret, să verifice existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, precum şi existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

La acest capitol, recurentul va reţine printre altele că, suspendarea executării actului administrativ, reglementată de dispoziţiile art. 214 din Codul administrativ, este o măsură provizorie şi urgentă până la adoptarea de către instanţa de judecată a unei decizii definitive şi executorii, care are ca scop de a asigura o protecţie efectivă a drepturilor persoanei care revendică încălcarea lor prin activitatea administrativă ilegală a autorităţii publice.
La fel susţine că asigurarea protecţiei efective decelează din dispoziţiile art. 3, 36, 39, 40 şi art. 219 din Codul administrativ. Or, pentru asigurarea protecţiei efective a drepturilor persoanei, art. 214 alin. (1) din Codul administrativ prevede expres posibilitatea solicitării suspendării executării actului administrativ individual defavorabil chiar şi până la iniţierea acţiunii în contenciosul administrativ.
Totodată, recurentul Igor Nistor menţionează că, ţine de concepţia Codului administrativ de a institui mecanisme şi instituţii juridice care ar proteja orice persoană de activitatea administrativă ilegală şi abuzivă a autorităţilor publice.
În context, pentru a preveni vătămarea drepturilor persoanei, recunoscute de lege de activitatea administrativă realizată ilegal, dar şi de a mobiliza autorităţile publice să activeze conform art. 21 alin. (1) din Codul administrativ, doar în baza şi conform art. 21 alin (2) din Codul administrativ, având ca obiectiv prioritatea legii, art. 171 alin. (4) din Codul administrativ instituie o garanţie suplimentară, astfel pentru suspendarea executării actului administrativ este suficient doar faptul depunerii unei cereri de suspendare.
Recurentul menţionează că legiuitorul a stabilit expres că, pentru a dispune suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil, nu este obligatoriu ca să fie întrunite cumulativ motivele de suspendare prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, ci este suficientă existenţă măcar a unui.
Astfel, reieşind din circumstanţele cauzei se va stabilit că există o divergenţă evidentă de opinii între reclamant şi autoritatea vamală, care urmează a fi soluţionată o dată cu judecarea fondului cauzei.
Consideră că în speţă şi condiţia pagubei iminente este îndeplinită, potrivit dispoziţiei legale care o reglementează, în situaţia în care executarea actului administrativ ar produce un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat prin anularea actului. Dispoziţiile legale incidente conferă un sens larg noţiunii de pagubă iminentă, avându- se în vedere nu numai prejudiciul material viitor, dar şi urmărirea bunurilor prin aplicarea de interdicţii şi sechestrare, or în conţinutul Deciziei a fost desemnată persoana responsabilă de întreprinderea măsurilor necesare de executare silită.

Anume aceste circumstanţe atestă că, la caz este întrunită cea de a doua condiţie stabilită de legiuitor pentru suspendarea executării actului administrativ contestat, şi anume existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.
Recurentului i-au fost lezate drepturile prevăzute de lege, în speţă fiind întrunită condiţia pagubei iminente, în situaţia în care executarea actului administrativ ar produce un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat prin anularea actului.
Mai mult ca atât, recurentul consideră că în speţă se întruneşte motivul de suspendare reglementat de art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ - existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil. Or, la etapa dată a procesului autoritatea publică pârâtă nu a invocat careva argumente care denotă netemeinicia suspiciunilor apărute în privinţa legalităţii actului administrativ contestat.
Recurentul consideră că circumstanţele descrise denotă indubitabil prezenţa în speţă a motivelor de suspendare a executării actului administrativ contestat prevăzut de art. 172 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.
Colegiul a notificat intimatul despre depunerea recursului, oferindu-i termen pentru prezentarea referinţei.
La 22 martie 2024, intimatul Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal a depus referinţă, solicitând respingerea recursului, ca neîntemeiat.
A invocat că instanţa de fond la soluţionarea cerinţei privind suspendarea executării actului administrativ a luat în consideraţie toţi factorii şi interesele relevante, constatînd că Igor Nistor nu a argumentat necesitatea dispunerii suspendării actului administrativ contestat, nu a enunţat cazurile bine justificate şi nu a motivat care pagube iminente există în aceste cazuri, nu a indicat în ce constă prejudiciul ce poate fi creat prin acţiunea actului administrativ şi dacă acestea sunt iminente şi ireparabile.
Conform art.242 Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul.
Din analiza materialelor dosarului, Colegiul Civil constată că încheierea supusă recursului a fost emisă la 27 decembrie 2023, fiind recepţionată la 11 ianuarie 2024 de către recurent şi la 09 ianuarie 2024 de către apărător,

recursul a fost declarat la 16 ianuarie 2024, prin urmare, Colegiul conchide că recursul este declarat în termenul stabilit de art. 242 Cod administrativ.
Verificând legalitatea şi temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor cererii de recurs şi a materialelor dosarului, completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil şi de contencios administrativ, conchide că, recursul este admisibil, dar neîntemeiat, motiv din care urmează a fi respins din următoarele considerente.
Conform art.243 alin.(1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa respinge recursul.
Articolul 194 alin.(1) Cod administrativ, prevede că, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.
În conformitate cu prevederile art. 219 Cod administrativ, (1) instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi. (2) Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces. (3) Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces. (4) Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.
În corespundere cu art.243 alin. (1) lit. b) Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă decizia privind respingerea recursului.
Alineatul (2) al aceluiaşi articol prevede că, instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.
Completul de judecată specializat nu a identificat necesitatea prezentei participanţilor la proces, astfel că, examinarea cauzei în ordine de recurs s-a efectuat în lipsa lor, în baza argumentelor cererii de recurs şi a materialelor cauzei, respectând normele procesuale aplicabile judecării cauzei în ordine de recurs.

Potrivit art. 214 alin. (1) - (4) Codul administrativ, (1) suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanţei de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluţionarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluţionat cererea de suspendare în termenul stabilit la art.172 alin.(3). (2) Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art.172 alin.(2). (3) Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. (4) Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin.(2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.
Raportând dispoziţiile normelor sus-citate la circumstanţele cauzei, evaluând soluţia primei instanţe prin prisma pretenţiilor înaintate în raport cu circumstanţele de fapt şi de drept invocate, Colegiul apreciază concluzia instanţei de fond ca fiind una corectă.
Instanţa de recurs reţine că, reclamantul Igor Nistor a înaintat în ordinea contenciosului administrativ o acţiune către Serviciul Vamal, Biroul Vamal Nord prin care a solicitat:
- a repune și a considera ca depus în termenul de contestare cererea împotriva deciziei de regularizare nr. 123 din 07.12.2022, ca efect al devenirii irevocabilă la 03.11.2023 a deciziei Curţii de Apel Bălţi privind inadmisibilitatea acţiunii cu înlăturarea neajunsurilor stabilite în hotărîre și anume prin nerespectarea procedurii prealabile;
- suspendarea executării actului administrativ decizia de declanșare a procedurii de executare silită a obligaţiei vamale nr.123 din 07.12.2022;
- a anula actele administrative individuale defavorabile decizia de regularizare nr. 326 din 26.10.2022 emisă de șeful Biroului Vamal Nord, cu privire la încasarea drepturilor de import, prin care organul vamal i-a calculat suma accizelor în mărime de 277 291,85 lei, a unei taxe de 75,94 lei în total suma de 278 118,97 lei, decizia nr. 123 din 07.12.2022 cu privire la declanșarea procedurii de executare silită a obligaţiei vamale a plătitorului vamal pentru mijlocul de transport cu n/î ***** și decizia nr. 28/11-15892 din 24.11.2023 cu referire la cererea prealabilă emise de către Serviciul Vamal.

Colegiul atestă că, prin încheierea Judecătoriei Bălţi, sediul central din 27 decembrie 2023, s-a respins cererea înaintată de avocatul Chistruga Dmitri, în interesele reclamantului Nistor Igor, cu privire la suspendarea executării deciziei de declanșare a procedurii de executare silită a obligaţiei vamale nr.123 din 07.12.2022, emise de Biroul Vamal Nord, ca neîntemeiată.
Din suportul probator anexat la materiale cauzei rezultă că, la data de 26.10.2022, a fost emisă Decizia de regularizare nr. 326, în baza căreia au fost calculate obligaţii vamale spre a fi în încasate de la Nistor Igor în sumă totală de 278 118,97 lei, dintre care cuantum 277 367,58 lei şi 751,31 lei penalităţi, având în vedere nerespectarea termenului de scoatere a mijlocului de transport de pe teritoriul RM.
Instanţa atestă că, motivele întocmirii Deciziei de regularizare au fost Ordinul Serviciului Vamal nr.333-O din 31.07.2014, p.3 lit.a), apariţia obligaţiei vamale în urma nerespectării termenului de scoatere a mijlocului de transport de pe teritoriul RM, raportul SPC nr.5340 din 21.10.2022, Decizia asupra cazului de contravenţie vamală 1730-2022 din 18.10.2022.
Ulterior, la data de 07.12.2022, a fost emisă Decizia nr. 123 de declanșare a procedurii de executare silită a obligaţiei vamale prin care s-a dispus a încasa mijloacele băneşti în sumă de 281 708,94 lei dintre care TPV-75,73 lei, ACCIZ-277 291,85 lei, penalităţi 4 341,36 lei.
Reclamantul Nistor Igor nefiind de acord, la 13.11.2023 s-a adresat către Serviciul Vamal cu cerere prealabilă (contestaţie), prin care solicită anularea deciziei de regularizare nr.326 din 26.10.2022 şi a deciziei nr.123 din 07.12.2022 cu privire la declanşarea procedurii de executare silită a obligaţiei vamale.
Astfel, potrivit răspunsului nr.28/11-15892 din 24.11.2023 Serviciul Vamal a constatat că, cererea prealabilă este depusă cu depăşirea termenului legal, motiv din care se lasă fără examinare.
Drept urmare, în dezacord cu actele enunţate supra, reclamantul Igor Nistor s-a adresat cu acţiune în instanţa de judecată, solicitând suspendarea anularea acestora
În acord cu art. 20 din Constituţia Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiţie.
Art.53 alin. (1) din Constituţia Republicii Moldova, prevede expres că, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este

îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei

În conformitate cu art. 10 alin. (1) Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecţia provizorie acordată de instanţă pe probleme administrative, atunci când o instanţă este sesizată cu o contestaţie referitoare la un act administrativ, iar instanţa nu a pronunţat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiaşi instanţe sau unei alte instanţe competente să ia măsuri de protecţie provizorie împotriva actului administrativ, că în decizia privind acordarea protecţiei provizorii solicitantului, instanţa trebuie să ia în considerare toţi factorii relevanţi, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune şi că acestea ar putea fi remediate cu dificultate şi dacă există un *caz prima facie* împotriva valabilităţii actului.

Astfel, din Recomandarea abordată se desprinde că măsurile de protecţie provizorie dispuse de către instanţa competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parţial, prin care se dispune în totalitate sau parţial restabilirea situaţiei care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară şi de impunere asupra administraţiei a oricărei obligaţii corespunzătoare, iar măsurile de protecţie provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanţa sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

Colegiul notează că, obiect al suspendării actului administrativ îl constituie întreruperea temporară a unor activităţi sau dispoziţii executorii, întreprinse de autoritatea publică în vederea realizării unui interes public. Astfel, în cazuri temeinic justificate şi în scopul prevenirii consecinţelor grave şi ireparabile pentru reclamant, instanţa poate interzice aducerea la îndeplinirea unui act administrativ individual executoriu.

Conform prevederilor art. 172 alin.1), 2) Cod administrativ, dacă un act administrativ individual defavorabil este contestat cu cerere prealabilă, autoritatea publică, din oficiu sau la cererea persoanei afectate, poate suspenda executarea lui până la finalizarea procedurii prealabile. Motivele suspendării sunt a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existenţa

pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.
Instanţa de recurs notează că, din perspectiva coroborării prevederilor art. 172 şi art.214 Codul administrativ, citate supra, instanţa de judecată este îndreptăţită să suspende executarea actului administrativ individual defavorabil contestat doar în cazul întrunirii următoarelor condiţii: a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.
Drept urmare, în cazul existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actelor defavorabile, existenţa acelor circumstanţe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil este un element de fond şi se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare. Acest raţionament, se desprinde din faptul că, ilegalitatea actului administrativ individual, este una din condiţiile cumulative de admitere a acţiunii în contestare.
În privinţa acestei condiţii de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, rezultă că ilegalitatea actului administrativ individual, vizează două dimensiuni ale legalităţii, opusul ilegalităţii fiind legalitatea procedurală (formală) şi legalitatea materială.
Totodată, pentru a înlătura chiar şi temporar regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanţa nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumţiei de legalitate, fără a analiza pe fond conţinutul actului administrativ.
În cazul pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, astfel pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată, trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum şi faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.
La acest capitol Completul judiciar, remarcă că, prejudiciu ireparabil presupune existenţa în cuprinsul actului vizat a unor dispoziţii care prin aducerea la îndeplinire i-ar produce reclamantului un prejudiciu imposibil de înlăturare în ipoteza anulării actului, or, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor şi previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărârii, nu ar putea fi reparat.

Astfel, reclamantul/recurent Igor Nistor, formulând solicitarea de suspendarea executării deciziei de declanșare a procedurii de executare silită a obligației vamale nr. 123 din 07 decembrie 2022, nu a îndeplinit condițiile impuse prin normele legale citate supra, și nu a invocat careva argumente clare și bine determinate care ar putea fi reținute ca fiind raționamente care justifică întrunirea cumulativă a condițiilor de suspendare a actului administrativ și anume deciziei de declanșare a procedurii de executare silită a obligației vamale nr. 123 din 07 decembrie 2022, despre legalitatea cărora recurentul are dubii, or, recurentul nu a invocat nici un argument și nici un temei de fapt sau de drept în susținerea solicitării înaintate.
În sensul dat Colegiul reține că, reclamantul/recurent Igor Nistor a reiterat doar dreptul său de a solicita suspendarea deciziei de declanșare a procedurii de executare silită a obligației vamale nr. 123 din 07 decembrie 2022, însă, nu a invocat și nu a demonstrat existența unor temeiuri ce ar putea să determine suspendarea actului administrativ, așa cum indică art.172 alin.(2) Codul administrativ.
Astfel, Colegiul civil constată inexistența unor elemente ce ar institui evident și fără depășirea limitelor fondului cauzei suspiciuni serioase si rezonabile privind ilegalitatea actelor administrative defavorabile vizate, pe care recurentul intenționează să le conteste.
Or, simpla solicitare a recurentului de suspendare a executării actului administrativ, în opinia completului de judecată nu constituie o premisă suficientă în admiterea acesteia, în contextul în care, pentru constatarea acestui fapt este necesară examinarea în fond a acțiunii, fapt inadmisibil la examinarea chestiunii cu privire la suspendarea actului administrativ.
Colegiul notează că, argumentele invocate de către recurent nu dovedesc contrariul, astfel încât soluționarea lor poate fi realizată doar în urma unei analize în fond a pretențiilor privind anularea actului administrativ supus contestării.
Prin urmare, instanta de fond, la soluționarea pricinii cu privire la suspendarea executării deciziei de declanșare a procedurii de executare silită a obligației vamale nr. 123 din 07 decembrie 2022, a luat in considerate toți factorii și interesele relevante, constatând ca Igor Nistor nu a argumentat necesitatea dispunerii suspendării actului administrativ contestat, nu a enunțat cazurile bine justificate și nu a motivat care pagube iminente există în aceste cazuri, nu a indicat în ce consta prejudiciul ce poate fi creat prin acțiunea actului administrativ și dacă acestea sunt iminente și ireparabile.
În asemenea circumstanțe, Colegiul civil conchide că, instanța de fond corect a reținut faptul că, recurentul-reclamant formulând prezenta cerere de

suspendare a actului contestat, nu a invocat motive plauzibile în vederea dispunerii suspendării actului administrativ, iar motivele indicate în art. 172 alin.(2) Codul administrativ, care ar justifica suspendarea executării actului administrativ contestat nu sunt îndeplinite, întrucât paguba iminentă, precum si ilegalitatea actului administrativ nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată, prin probe concludente şi pertinente.
Este de menţionat că în partea ce ţine de obligaţia reclamantului de a prezenta motive concludente în survenirea pagubelor iminente, ca urmare a punerii în executare a acestuia, prin analize concrete, fapte şi circumstanţe din conţinutul cărora să rezulte o atare concluzie, dar şi legătura de cauzalitate directă a efectului execuţional al actului administrativ contestat raportat la pretinsele prejudicii survenite, caracterizate prin imposibilitatea în reparare.
Astfel, instanţa de recurs menţionează că, examinarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanţa având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a apartenenţei dreptului, deci motivele de prejudiciu ireparabil în sensul formulat şi temeiurile de ilegalitate, în susţinerea solicitării de suspendare a executării actului contestat, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiţiei referitoare la existenţa unui caz bine justificat, în acest sens, prin cererea de recurs declarată, recurentul nu a argumentat pretinsa ilegalitate a încheierii Judecătoriei Bălţi, sediul central din 27 decembrie 2023.
Colegiul menţionează că, recurentul, în motivarea cererii de recurs nu a prezentat argumente care ar fi de natură să combată concluziile judecătorului de fond şi care ar putea fi puse la baza emiterii unei decizii de casare a încheierii contestate, astfel, instrumentul de atac urmează a fi respins ca nefondat.
Din considerentele enunţate, instanţa de recurs concluzionează că prima instanţa a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanţele de fapt, caracteristice raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic, creând participanţilor la proces, condiţii obiective şi echitabile, pentru exercitarea drepturilor şi obligaţiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părţilor dreptul la un proces echitabil, garantat şi asigurat prin art.6 CEDO.
Potrivit jurisprudenţei Curţii Constituţionale, legislaţia naţională, trebuie să indice cu o claritate rezonabilă, scopul şi modalitatea de exercitare a discreţiei relevante acordate autorităţilor publice, pentru a asigura persoanelor nivelul minim de protecţie la care cetăţenii au dreptul în virtutea principiului preeminenţei dreptului într-o societate democratică (hot. CC nr. 26 din 23.11.2010, hot. CC 12 din 14/05/2015). Or, într-un stat democratic de drept

protejarea şi promovarea drepturilor şi libertăţilor omului, constituie un principiu fundamental, deziderat suprem (hot. CC nr. 241/29 din 27.12.2004).
Astfel, verificând legalitatea şi temeinicia încheierii primei instanţe, completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil şi de contencios administrativ, conchide că prima instanţă întemeiat şi justificat a respins cererea lui Igor Nistor privind suspendarea executării deciziei de declanșare a procedurii de executare silită a obligaţiei vamale nr. 123 din 07 decembrie 2022 emise de Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal al RM, evidenţiind că suspendarea executării actului administrativ contestat este o măsură cu caracter excepţional, prevăzută de lege, care poate fi admisă numai dacă sunt întrunite condiţiile prevăzute de lege, şi anume prezenţa suspiciunilor rezonabile în privinţa legalităţii actului administrativ contestat şi/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile.
Aici, instanţa de recurs reiterează poziţia primei instanţe potrivit căreia, prin actul administrativ a cărui suspendare se solicită, s-a stabilit executarea unei obligaţii vamale pe seama reclamantului. În cazul unei eventuale hotărâri de admitere a acţiunii, legea prevede pârghii de restituire a sumelor din contul bugetului de stat în beneficiul plătitorului vamal, iar în cazul unei eventuale hotărâri de respingere a acţiunii, suma vizată în actele contestate, urmează a fi reţinute la buget.
Respingând recursul, instanţa de recurs pune în evidenţă faptul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudenţa sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale că, nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsit de şanse de succes (*cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).
Totodată, instanţa de recurs relevă că, conform jurisprudenţei CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.
Având în vedere cele expuse mai sus, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de împotriva încheierii Judecătoriei Bălţi, sediul central din 27 decembrie 2023.

În conformitate cu prevederile art.243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil şi de contencios administrativ,-

decide:

Respinge recursul declarat de Igor Nistor, reprezentat de avocatul Dmitri Chistruga, împotriva încheierii Judecătoriei Bălţi, sediul central din 27 decembrie 2023.
Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului, judecător Adriana Garbuz

Judecători Iulia Grosu

Andrian Ciobanu